

Det, jeg har sagt, er, at der er flere faktorer, der medvirker til, at man får stress, og at det bl.a. har noget at gøre med sammenhængen mellem arbejdsliv og familieliv. Begge dele skal fungere, og så er der ikke noget forgjort i, at den kommission, som regeringen har nedsat, netop skal kigge på det område og se på, hvordan der kan blive et bedre samspil mellem arbejdsliv og familieliv.

Formanden:

Tak til hr. Bent Bøgsted, og så går vi videre i ord-førerrækken.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Hvad er stress? Det er jo individuelt fra menneske til menneske. For mit eget vedkommende mener jeg ikke, at jeg lider af stress, men det kan i en travl tid godt forekomme lidt stressende at skulle forberede sig på Enhedslistens forespørgselsdebat.

Med andre ord: Man kan sige, at der er sket lidt af en betydningsglidning af ordet stress. Mange gange bliver det brugt som det, at man har travlt, og jeg lagde bl.a. mærke til, at fru Charlotte Antonsen sagde, at vi stresser rundt. Her blev ordet brugt som det, at man har travlt. Men vi må jo ikke glemme, at hvis ordet bliver brugt som en diagnose, dækker det over en meget, meget farlig sygdom, og jeg tror, vi kan hjælpe hinanden – også for at kvalificere debatten lidt – ved, at vi er bevidste om, at det, vi i virkeligheden skal søge at bekæmpe og komme ind på livet af, er stress som en egentlig sygdom.

Mit udgangspunkt er, at det selvfølgelig er vigtigt, at samfundet kan gøre en del, men at det også er et personligt ansvar. Det er vigtigt, at hver enkelt gør op med sig selv, hvad der er vigtigt for den pågældende her i livet, og at hver enkelt borger over for sig selv erkender, at man altså ikke kan overkomme alt til og her i livet.

Hvad betyder det? Jo, det betyder, at vi som mennesker har forskellige behov, alt efter hvor i livet vi er. Det er derfor, arbejdsmarkedet som system skal være åbent over for at give forskellige og fleksible muligheder – nogle vilkår for yngre uden børn, unge par med børn og forældre, der har et handicappet barn, og andre vilkår for et ægtepar, hvor ungerne er fløjet fra reden eller måske er mere selvhjulpne.

Kl. 11.45

Jeg har altså den grundholdning, at behandle alle lige i virkeligheden er at behandle alle for-

skelligt, fordi vi har forskellige forudsætninger i livet alt afhængig af, hvor i livet vi er.

Men, men, men tingene skal ses i en sammenhæng. Hvis vi som politikere skal tage initiativer til forebyggelse af stress, hvad der jo kan være svært at lovgive om, så er det nødvendigt ikke kun at fokusere på arbejdsmarkedet. Denne regering har rent faktisk, fordi den erkender, at livet er en mangfoldighed mellem arbejdsliv, fritidsliv, privatliv, hjemmeliv om man vil, oprettet et Familieministerium, der netop kigger på tværs, så der skabes en balance mellem de ting, som vi som moderne mennesker ønsker at prioritere.

Som statsministeren nævnte i sin åbningstale her i Folketinget, vil regeringen nedsætte en kommission, der kommer med konkrete anbefalinger til, hvordan samfundet kan eller skal indrettes, så der tages mere hensyn til det enkelte menneske og den enkelte families situation og behov.

Vi Konservative ser det som en meget vigtig samfundsopgave, at vi gør det yderste, at vi virkelig bestræber os på at finde de redskaber og værktøjer, så vi ude på arbejdspladserne og i fællesskab kan lave aftaler for at skabe den rette balance mellem arbejdslivet og familielivet.

Derfor finder vi Konservative det helt essentielt, at denne kommission nedsættes i et samarbejde mellem beskæftigelsesministeren og familie- og forbrugerministeren. Opgaven med at forbedre det psykiske arbejdsmiljø, som stress jo hører ind under, er af en vigtighed, der ikke kan overvurderes. Der er mange enkeltstående involveret, men det er også en – i gåseøjne – dyr fornøjelse for samfundet med sygedage og manglende produktivitet. Derfor mener vi rent faktisk, at det er en opgave, vi skal prioritere højt.

Vi må på den anden side også erkende, at vi ikke er eksperter, og jeg tror, det er eksperter, der er brug for i den her debat, for at der ikke går ideologisk mundhuggeri i det. Derfor glæder vi os meget til at høre konklusionerne fra denne rapport for at se, om vi derigennem kan få nogle værktøjer, som regeringen kan bruge i det videre arbejde, eventuelt til lovgivende arbejde, eventuelt til arbejde, der skal opfordre arbejdsmarkedets parter til at søsætte nogle initiativer til fleksibilitet.

Når det er sagt, skal jeg på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti fremsætte følgende: